

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/60/2024
Identifikačné číslo spisu:	1217010513
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1217010513.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, na neverejnom zasadnutí konanom 20. augusta 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Z. T. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného Z. T. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. apríla 2022, sp. zn. 3To/68/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného Z. T. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd I. stupňa“) rozsudkom zo 6. mája 2020, sp. zn. 5T/111/2017, uznal obvineného Z. T. (ďalej len „obvinený“) za vinného v bode 1/ pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona a v bode 2/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že:

1/ od presne nezisteného dňa v júli 2015 do 1. marca 2016, kedy bol vzatý do výkonu väzby, sústavne predával na rôznych miestach v Bratislave, najmä v mestských častiach Bratislava - Ružinov a Bratislava - Petržalka, metamfetamín (pervitín), ktorý si v priebehu uvedeného obdobia od neho zakúpili okrem ďalších nestotožnených osôb aj A. H. narodený X. U. XXXX, A. S. narodený X. A. XXXX, R. M. narodený XX. A. XXXX a Z. C. narodená X. A. XXXX, napriek tomu, že Z. T. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 27. mája 2013, sp. zn. 1T/132/2009, právoplatným 27. mája 2013, odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a metamfetamín je podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

2/ v presne nezistenom čase od 21.00 hod. 25. marca 2018 do 08.45 hod. 26. marca 2018 v C. na P. ceste XX v obchodnom centre Avion v predajni John Garfield odcudzil zo skladových priestorov predajne uzamknutú bezpečnostnú skrinku s obsahom hotovosti vo výške 2.719,72 Eur, poukážky, ktorými zaplatili zákazníci v hodnote 75 Eur, tovar v hodnote 3.446,08 Eur, trezor v hodnote 32,99 Eur, zákaznicke karty v hodnote 100 Eur, 222 kusov darčekové poukážky v hodnote 10 Eur za kus, 125 kusov darčekové poukážky v hodnote 15 Eur za kus, mobilný telefón značky Samsung v hodnote 200 Eur, mobilný telefón značky Samsung v hodnote 250 Eur, fotoaparát značky Olympus VG - 170, 92 kusov stravných lístkov v hodnote 3,40 Eur za kus, čím poškodenej spoločnosti John Garfield SK, s. r. o. so sídlom Mlynská 39, Spišská Nová Ves spôsobil škodu krádežou vo výške 12.543,58 Eur, hoci bol za taký čin 3. februára 2017 odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T/4/17, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. februára 2017.

Za to súd I. stupňa obvinenému uložil v bode 1/ podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 42 ods. 1 s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pričom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu súdu I. stupňa z 20. júna 2016, sp. zn. 3T/104/2016, právoplatný 18. augusta 2016, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Čo sa týka skutku v bode 2/, podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo 16. júla 2018, sp. zn. 0T/99/2018, právoplatný 16. júla 2018, ktorým mu bol za spáchaný prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže súd pokladal trest uložený skorším rozhodnutím na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí: 1 kus čierne puzdro a modro biele tenisky Under armour a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti John Garfield SK, s. r. o. škodu vo výške 12.543,58 Eur.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na podklade odvolania obvineného rozsudkom z 12. apríla 2022, sp. zn. 3To/68/2020, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému pre skutok v bode 1/ podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu súdu I. stupňa z 20. júna 2016, sp. zn. 3T/104/2016, právoplatný 18. augusta 2016, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pre skutok v bode 2/ odvolací súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom súdu I. stupňa z 22. júla 2020, sp. zn. 1T/119/2019, právoplatný 7. augusta 2020 vo výmere 2 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože považoval tento trest na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí - 1 kus čierne puzdro, modro-biele tenisky Under armour.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Kuzmu,

advokáta v Košiciach, z dovolacieho dôvodu upraveného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obvinený označil konštatovanie odvolacieho súdu, že na hlavnom pojednávaní 20. marca 2020 postupom podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal áno a súd toto vyhlásenie prijal, za nepravdivé. Poukázal na svoju žiadosť z 2. septembra 2021, v ktorej predložil odvolaciemu súdu čestné prehlásenia S. V., N. U., Z. L. a Z. Y., týkajúce sa udalosti z 20. marca 2020 pred jeho predvedením na hlavné pojednávanie. Z týchto, ako aj z jeho vyjadrení je zrejmé, že na predmetnom termíne hlavného pojednávania nebol v stave, aby sa ho mohol zúčastniť, nesúhlasil so zmenou senátu, ani so skrátením lehoty na prípravu hlavného pojednávania a nevyhlásil svoju vinu podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Ďalej uviedol, že v podaní z 21. októbra 2021 namietal, že z hlavného pojednávania vedeného na súde I. stupňa nebol vyhotovovaný zvukový záznam podľa § 61a Trestného poriadku, v zmysle ktorého má súd povinnosť vyhotoviť z pojednávania aj zvukový záznam. Zároveň odkázal na stanovisko č. 13 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) z 10. júna 2019, Tpj 1/2019 týkajúce sa zjednotenia výkladu § 58 ods. 3 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že pokiaľ z priebehu hlavného pojednávania nie je zaznamenaný zvukový záznam, je vykonané nezákonným spôsobom.

Došlo tak podľa neho k zásadnému porušeniu práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu, pretože bol uznaný za vinného pre skutok, ktorý nespáchal, pričom súd prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Andreja Hrnčára sfaľšoval vyhlásenie o vine, pretože on v skutočnosti vyhlásil, že je nevinný a otázky podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku mu neboli položené. Práve preto predseda senátu JUDr. Pavol Juhás v rozpore so zákonom nevyhotovil o priebehu hlavného pojednávania zvukový záznam.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom odvolacieho súdu z 12. apríla 2022, sp. zn. 3To/68/2020 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 322 ods. 3, § 247 ods. 1, § 289, § 34 ods. 1, ods. 2 a § 257 ods. 1, ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, § 172 ods. 2 Trestného zákona, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 1 písm. a) a čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v jeho neprospech, zrušil predmetný rozsudok, ako aj rozsudok súdu I. stupňa zo 6. mája 2020, sp. zn. 5T/111/2017 a prikázal vec Mestskému súdu Bratislava I, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním obvineného predložený dovolaciemu súdu na rozhodnutie 17. septembra 2024.

Dovolaciemu súdu bolo 20. septembra 2024 súdom I. stupňa predložené vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „prokurátor“) k dovolaniu obvineného, v ktorom uviedol, že dôvody dovolania nie sú dané. Odkázal na zápisnicu z hlavného pojednávania konaného 20. marca 2020 na súde I. stupňa, z ktorej vyplýva, že predseda senátu pred pojednávaním upozornil obvineného na zmenu v zložení senátu, na základe čoho obvinený žiadal vykonať konanie odznovu. Následne prokurátor na základe výzvy predsedu senátu predniesol obžalobu a obhajca v rámci stanoviska k obžalobe uviedol, že obvinený chce urobiť vyhlásenie o vine, ktoré obvinený po zákonom poučení urobil, a súd ho prijal. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa a obvinený ju vo svojom odvolaní, ktorého evidentným cieľom bolo dosiahnutie uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody, ani v jeho v doplnení nijako nespochybnil.

K námietke obvineného, že nebol na termín hlavného pojednávania konaného 20. marca 2020 riadne a včas predvolaný, prokurátor uviedol, že termín bol stanovený na 19. marca 2020, kedy však bola na

súde nahlásená bomba a preto bolo odročené na 20. marca 2020, pričom zo zápisnice vyplýva, že obvinený súhlasil so skrátením lehoty na prípravu na hlavné pojednávanie. Súd I. stupňa tak konal zákonne.

Prokurátor dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie obvineného zamietol.

Dovolací súd doručil vyjadrenie prokurátora k dovolaniu obvineného na vyjadrenie obvinenému, jeho obhajcovi a poškodenej spoločnosti, pričom obvinený 14. októbra 2024 doručil podanie, v ktorom zotrval na skutočnostiach uvedených v dovolaní a uviedol, že neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že urobil vyhlásenie o svojej vine a prokurátor nereagoval na skutočnosť, že z hlavného pojednávania v predmetnej veci nebol vyhotovovaný zvukový záznam.

Dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal, či sú splnené procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Konštatuje súčasne, že spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku.

Dovolací súd primárne pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia.

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť týmito dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

V posudzovanom prípade obvinený uplatnil a odôvodnil dovolací dôvod upravený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podstatným pre vymedzenie prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu v danej veci je, že obvinený v pôvodnom konaní pred súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 20. marca 2020 po predchádzajúcom procesne korektnom zákonnom postupe (§ 257 Trestného poriadku) urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ktoré súd I. stupňa prijal (č. l. 1853 - 1854 súdneho spisu).

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Z judikátu R 12/2017 vyplýva, že ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o

priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku]. Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá.

Z právnej vety II. judikátu R 53/2021 zase vyplýva, že ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine alebo o tom, že nepopiera spáchanie skutku, podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný jeho spáchanie priznal, resp. nepoprel, nevykonáva, a teda medzi prípadným porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní a rozhodnutím o vine vydaným na základe takto prijatého vyhlásenia nie je daná príčinná súvislosť. V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, tak môže dovolateľ úspešne namietat' len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezisťoval skutočnosti podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku.

Rovnako dovolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zverejnený v Zbierke jeho nálezov a uznesení pod č. 28/2020, podľa záverov ktorého „Vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 Trestného poriadku sa týka len uznania viny a s tým spojenej nenapadnuteľnosti rozhodnutia súdu odvolaním a dovolaním, pokiaľ ide o výrok o vine, nie pokiaľ ide o výrok o treste. Uplatnenie postupu podľa § 257 Trestného poriadku teda nezabavuje obžalovaného oprávnenia podať odvolanie a prípadne potom aj dovolanie proti výroku o treste“.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v rozsahu, v ktorom obvinený v pôvodnom konaní urobil vyhlásenie o uznaní jeho viny a súd I. stupňa takéto vyhlásenie prijal, nemôže obvinený úspešne dovolaním namietat' výrok o jeho vine, pretože svojím vyhlásením o uznaní viny sa možnosti takéhoto prieskumu výroku o vine z pohľadu jeho skutku a právnej kvalifikácie v dovolacom konaní vzdal. Ním namietané pochybenia, pokiaľ by nastali, by mohli byť napravené dovolacím súdom len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti, pričom aj minister spravodlivosti by v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku mohol úspešne namietat' len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil (§ 257 Trestného poriadku).

V zmysle vyššie citovaných právnych záverov dovolací súd konštatuje, že v rozsahu, v ktorom obvinený v pôvodnom konaní pred súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine a súd takéto vyhlásenie prijal, nemôže úspešne dovolaním namietat' výrok o vine. Prieskum odsudzujúcich rozhodnutí súdu I. stupňa a odvolacieho súdu, tak z pohľadu obvineným namietaných pochybení smerujúcich proti výroku o jeho vine, neprichádza v dovolacom konaní do úvahy.

Dovolací súd preto konštatuje, že všetky námietky obvineného prezentované v jeho dovolaní sa týkajú jeho vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa a vo vzťahu k všetkým týmto námietkam, ako vyplýva z vyššie citovaného judikátu R 12/2017, nebola splnená primárna podmienka prieskumu správnosti napadnutého rozhodnutia z pohľadu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorou je podanie dovolania ministrom spravodlivosti.

Čo sa týka výroku o treste, dovolací súd zdôrazňuje, že dovolacím dôvodom Trestným poriadkom primárne proti nemu určeným je dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, ktorý však obvinený vo svojom dovolaní neuplatnil a s poukazom na vyššie označený judikát R 120/2012 neuplatnil ani žiadne námietky, ktoré by mohol dovolací súd pod tento dovolací dôvod subsumovať.

Keďže obvinený vo svojom dovolaní neuplatnil žiadne námietky týkajúce sa výroku o treste, ktorý mu bol v pôvodnom konaní uložený, a na vznášanie námietok proti výroku o vine nie je oprávnenou osobou vzhľadom na jeho riadne a zákonné vyhlásenie o vine, dovolací súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.